

Școala Rozacrucii de Aur

www.rozacrucedeaur.ro

Călătoria interioară

Partea a 5 a: Întoarcerea fundamentală

În ultima noastră explorare am explicat că sistemul uman are mai multe aspecte decât se cunoaște în mod obișnuit. Ființa umană este mai mult decât carne, sânge, organe și oase. Ființa umană este un microcosmos, o lume în miniatură. Microcosmosul este un sistem sferic cu un diametru de câțiva metri, cu atomul primordial sau scânteia de spirit formând un nucleu în centru.

În interiorul microcosmosului lucrează diverse forțe, formând un câmp de manifestare cu multe aspecte, cel mai cunoscut fiind ființa numită în mod normal „om”. Acest sistem uman cu cele patru corpuri ale sale este construit din substanțele din această natură și după o perioadă de timp moare, iar microcosmosul trebuie să adopte un nou vehicul, o nouă personalitate. Și aceasta moare după un timp, pentru că totul în această natură este supus legii înălțării, strălucirii și stingerii. Deci, personalitatea eu nu se reîncarnează. Este mai adevărat să spunem că microcosmosul, care nu se

Călătoria interioară – Partea a 5 a: Întoarcerea fundamentală

dizolvă după moarte, atrage un nou vehicul, o nouă personalitate, în care viața sa poate fi exprimată.

Inițial, microcosmosul a trăit în câmpul vieții divine. Acolo a participat la un proces etern de dezvoltare și manifestare. Personalitatea creată de acest microcosmos nu era perisabilă, ci nemuritoare. În această personalitate, Spiritul se putea manifesta cu ajutorul sufletului. Prin urmare, un astfel de microcosmos a format o unitate a Spiritului, sufletului și personalității. Aceasta a fost adevărata Ființă Umană.

Acest lucru nu mai este valabil astăzi în ceea ce privește microcosmosul actual și personalitatea cvadruplă efemeră. Ca urmare a Căderii, microcosmosul nu a mai putut să se mențină în câmpul vieții divine și a fost introdus într-un „plan de necesitate” din care face parte sfera pământească a vieții. Acest lucru a însemnat că, din când în când, o nouă personalitate a trebuit să fie adoptată de microcosmos, deoarece ocupantul anterior al microcosmosului s-a dizolvat din nou și din nou odată cu moartea. Ceea ce a rămas în microcosmos este principiul Luminii, atomul primordial.

Ca manifestare materială, suntem personalitatea temporară, perisabilă, a unui microcosmos căzut, și de aceea două lumi converg în noi. Ciocnirea dintre aceste două lumi își pune amprenta asupra vieților noastre, a experiențelor noastre. Pe de o parte există atomul primordial, pe care forțele Luminii încearcă să-l activeze, astfel încât reamintirea și dorul primordial să

Călătoria interioară – Partea a 5 a: Întoarcerea fundamentală

fie simțite. Pe de altă parte, există natura noastră pământească și forțele care există pentru a menține lucrurile așa cum sunt. Sub influența lor, avem tendința de a căuta satisfacerea dorințelor noastre în contrariile acestei naturi pământești și de a crede că suntem coroana creației. Deci, există un conflict continuu în interiorul nostru, între sugestiile ego-ului și vocea „marelui dor de Acasă”, a reamintirii.

Am dori acum să explorăm mai în profunzime structura microcosmosului și să privim relația dintre câmpul de viață microcosmic și personalitate. În explorarea anterioară am explicat deja că personalitatea pământească este formată din patru corpuri:

- corpul material
- corpul eteric sau vital, care este mai puțin dens și pentru majoritatea oamenilor invizibil. Întrepătrunde corpul material și iese din acesta cu câțiva centimetri. Se mai numește uneori și corpul energetic deoarece face posibile mișcările și activitățile din corpul material.
- corpul emoțional sau astral. Acest corp în formă de ou înconjoară și pătrunde în celelalte două corpuri. Se mai numește și corpul dorinței.
- începuturile unui corp mental sau corp al gândirii – capacitatea de gândire.

Personalitatea cvadruplă se manifestă în ceea ce numim „câmpul de respirație”, care este câmpul care leagă ființa aurică și personalitatea. Personalitatea respiră și trăiește în acest câmp. Tot în acest câmp are loc

Călătoria interioară – Partea a 5 a: Întoarcerea fundamentală

interacțiunea dintre personalitate și rezultatele, experiențele, tensiunile și dorințele nerezolvate din încarnările anterioare înregistrate în lipika.

Lipika este o colecție de centri magnetici, principii de putere și radiații. Este „firmamentul microcosmic” sub care personalitatea există ca „pământ microcosmic”.

Deci, structura microcosmosului corespunde cu structura macrocosmosului. „Precum sus, așa și jos”. Această axiomă veche, hermetică, poate servi ca bază pentru extinderea înțelegerii cuiva a modului în care viața pe pământ a apărut și cum s-a dezvoltat pământul însuși sub influența firmamentului macrocosmic. Căci, în același mod, pământul microcosmic a luat ființă sub influența firmamentului microcosmic.

Împreună, toate aceste influențe care emană din ființa aurică formează un foc creator. Fiecare dintre noi a fost creat de un astfel de foc și este acel foc care ne dă viață, din secundă în secundă. Se reflectă în noi.

Acest foc auric, însă, poate fi modificat și de personalitate. Dacă, în orice situație dată, personalitatea face – așa cum face aproape întotdeauna – alegeri motivate de ego, cu nevoia ei de autoconservare și sentimentul său iluzoriu de separare, rezultatele acestor alegeri se vor reflecta în focul auric. Dacă, pe de altă parte, personalitatea face alegeri motivate de atomul primordial și de dorința acestuia, și acestea vor avea efect asupra focului

Călătoria interioară – Partea a 5 a: Întoarcerea fundamentală

auric. În acest fel, modificăm punctele magnetice ale cerului nostru microcosmic: luminile vechi se sting, iar altele noi se nasc. Aceasta explică cum funcționează legea „ce semeni, vei culege”. Ființa aurică modelează personalitatea cu circumstanțele sale interioare și exterioare, iar reacțiile personalității la aceste circumstanțe modifică ființa aurică.

Majoritatea oamenilor reacționează la circumstanțele oferite de ființa aurică ("karma" lor, cu alte cuvinte) doar într-un mod centrat pe eu, motivat de nevoile și iluziile ego-ului. Acest lucru poate duce doar la o tensiune mai mare. Se recurge apoi la diferite terapii și tehnici în încercarea de a rezolva sau de a ține la distanță această tensiune interioară. Necesitatea de a rezolva această tensiune este, de asemenea, ceea ce motivează mulți oameni să participe la eforturi religioase sau umaniste. Cu toate acestea, Școala Rozacrucei de Aur ne învață că niciuna dintre aceste terapii, tehnici sau eforturi nu poate fi vreodată o soluție finală, atâta timp cât problema fundamentală a microcosmosului nu este abordată. Iar problema fundamentală a microcosmosului este: starea de a fi centrată pe eu.

Rozacrucea de Aur subliniază căutătorilor implicațiile complexe ale acestei situații, care sunt adesea subestimate serios. Ființa aurică controlează personalitatea. Personalitatea reacționează la circumstanțele oferite de ființa aurică în cea mai mare parte într-un mod centrat pe eu. Acest lucru, la rândul său, face ca ființa aurică să fie și mai ferm înrădăcinată în amăgirea concentrării pe eu, decât era înainte, iar aceste circumstanțe deteriorate

Călătoria interioară – Partea a 5 a: Întoarcerea fundamentală

sunt apoi proiectate în personalitate. Ființa aurică proiectează, de asemenea, starea centrată pe eu și iluziile sale spre exterior, în lumea dialectică, în general.

Lumea dialectică reflectă apoi aceste iluzii înapoi în microcosmos. Rezultatul este o spirală descendentă din care nu există o scăpare ușoară.

Așadar, atâta timp cât personalitatea pământească rămâne ignorantă cu privire la adevăratul său destin, ea este cu adevărat închisă, nu numai de ființa aurică și de microcosmos, ci și de macrocosmos - lumea în general. Și este, de asemenea, prizonierul propriei sale nașteri. Moștenirea părinților, familiei, națiunii și rasei este activă în sânge, conducând personalitatea într-o anumită direcție. Carnea și sângele cresc și mai mult tendința personalității de a trăi doar din amăgirea eu.

Atâta timp cât acest cerc vicios nu este întrerupt, nicio încercare a personalității de a se elibera de suferință nu va avea vreodată succes, ci va avea ca rezultat doar o înlănțuire mai fermă de roata nașterii și a morții și o multiplicare a iluziilor care împiedică găsirea căii spre eliberare. Aceasta este tragedia existenței umane. Și de aceea, Rozacrucea de Aur, vede ființa aurică drept marele adversar, Satana individuală, pentru că este stația de recepție și transformare pentru toate forțele dialectice, atât interioare, cât și exterioare, care țin personalitatea închisă. Într-o zi, fiecare elev al unei școli

Călătoria interioară – Partea a 5 a: Întoarcerea fundamentală

spirituale va trebui să-i spună lui Satan, la fel cum a făcut Iisus: „Înapoia mea, Satano!”.

Deci, așa cum am explicat, ființa aurică și personalitatea mențin o interacțiune foarte strânsă una cu cealaltă. Cu cât personalitatea încearcă să se mențină mai puternic, cu atât mai ferme devin fundamentele ființei aurice. Aceste fundamente, la rândul lor, sunt exprimate în ființa eu-umană, având ca rezultat întărirea amăgirii lui eu-lui.

Deci vezi și tu, acum, cum poate fi rupt acest cerc vicios? Dacă personalitatea realizează ce se întâmplă și alege atomul primordial ca forță motivatoare, mai degrabă decât automenținerea, atunci constrângerea naturii dialectice asupra personalității, exercitată prin intermediul ființei aurice, poate fi slăbită. Căci ființa aurică este dependentă de personalitate.

În acest fel, vechiul sistem format din personalitate și ființa aurică este capabil, treptat, să se dizolve în liniște, în timp ce un nou sistem, care provine din atomul scânteie de spirit, este adus treptat la viață. Acesta este procesul pe care îl numim „transfigurare”.

Deci, pentru persoana care caută cu adevărat divinul, este inutil să încerce să cultive personalitatea dialectică, egocentrică – și, prin urmare, ființa aurică – pentru a o îmbunătăți și a o ridica la un nivel superior în speranța de a putea primi divinul. Nici nu ne putem uita la ființa aurică pentru

Călătoria interioară – Partea a 5 a: Întoarcerea fundamentală

mântuirea noastră, deoarece, prin ea însăși, ființa aurică căzută nu este capabilă să primească nimic divin. Dimpotrivă, tocmai prin cultivarea eului se întărește sclavia noastră față de ființa aurică. Iar rezultatul este un impuls și mai puternic către automenținere.

În locul tendinței cultivării personalității dialectice, Rozacrucea de Aur prezintă procesul transfigurării. Acest proces începe cu inversarea fundamentală, predarea definitivă a ființei eu către atomul primordial sau roza inimii. Acest lucru face posibilă o schimbare treptată a modului în care forțele circulă în microcosmos. Această schimbare se dezvoltă în măsura în care ego-ul se diminuează făcând posibilă slăbirea și chiar ruperea legăturilor dintre microcosmos, cosmos și macrocosmosul dialectic.

Când ființa umană pământească începe să vadă relația dintre diferitele procese din microcosmos, ea va începe, de asemenea, să-și înțeleagă sarcina în viață. Aceasta va fi apoi pregătită să coopereze la restaurarea ființei umane originare, adevărate. Nu va mai dori să reacționeze la impulsurile ființei aurice. Ea nu va mai alimenta aceste forțe, ci își va neutraliza dorința de automenținere, pentru că și-a dat seama că ea însăși, prin dispoziția sa egocentrică, își leagă microcosmosul de lumea dialectică.

Cum să neutralizezi forțele egocentrismului, totuși, nu este un lucru ușor de explicat și poate fi realizat doar în puterea care emană din roza inimii. Nu servește la nimic rezistența sau intrarea în luptă cu forțele egocentrismului,

Călătoria interioară – Partea a 5 a: Întoarcerea fundamentală

pentru că atunci ele vor fi doar reprimare și, mai devreme sau mai târziu, vor erupe în alt mod. De asemenea, neutralizarea egocentrismului nu are nicio legătură cu asceza sau cu forțarea de a ne comporta într-un anumit fel, căci și acestea sunt activități ale eului. Și nici această neutralizare nu se poate realiza prin adoptarea unei atitudini de indiferență față de lucrurile materiale, cum ar fi îmbrăcămintea, dieta sau îngrijirea corporală, pentru că și această atitudine, decurge din starea de spirit egocentrică.

Doar nevoia interioară autentică este baza procesului de neutralizare a eului. Această neutralizare nu se poate face din curiozitate sau din dorința de a camufla egocentrismul, de exemplu prin impunerea unui anumit mod de simțire și gândire. Neutralizarea egocentrismului poate avea loc numai dacă sunt îndeplinite trei condiții în ființa umană:

1. Trebuie să existe înțelegere – născută din experiență, din suferință și durere în această natură.
2. Trebuie să existe un dor de mântuire, izvorât din atomul primordial, roza inimii.
3. Trebuie să existe dorința de a preda eul în fața rozei inimii, motivată de acea înțelegere și de acel dor sfânt.

Apoi, dacă aceste trei condiții sunt prezente în tine, ele pot fi sprijinite și ajutate spre scopul lor final într-o școală spirituală precum Rozacrucea de Aur, în care sunt active forțele pure ale câmpului vieții divine.

Călătoria interioară – Partea a 5 a: Întoarcerea fundamentală

Deci neutralizarea nu înseamnă represiune, ci eliberare. Elevii unei școli spirituale se străduiesc să dezvolte o abordare a vieții în care alegerile, acțiunile și reacțiile sunt făcute pe baza nevoilor rozei inimii, și nu a nevoilor egoului. Ei se străduiesc să dezvolte o atitudine față de ei înșiși și față de lumea din jurul lor, care este din ce în ce mai obiectivă și din ce în ce mai puțin colorată de amăgirea egocentrismului. În acest fel, poate fi atinsă o stare de adevărat „non-atașament” și fiecare dorință centrală a eului poate fi, în cele din urmă, liniștită. Pacea coboară constant asupra lui sau ei, ca o mantie protectoare, iar în microcosmosul său, forțele pure ale câmpului vieții divine le înlocuiesc treptat pe cele de natură dialectică.

În cartea sa, *Dei Gloria Intacta*, Jan van Rijckenborgh scrie despre rezultatele acestei abordări a vieții (Rozekruis Pers Haarlem, Țările de Jos, 1962):

„Dacă elevul este capabil să mențină neutralizarea dorințelor sale suficient de mult, respingând astfel toate speculațiile metafizice și filozofice, libertatea capacității sale de gândire va fi restabilită treptat, deși încă în limitele sclaviei structurale. Capacitatea de gândire este eliberată de haosul înclinațiilor, educației și sângei. Acum este la latitudinea elevului să lupte cu curaj cu înclinațiile și instinctele de sânge care încearcă uneori să-l atragă înapoi în vechea lui viață.

Călătoria interioară – Partea a 5 a: Întoarcerea fundamentală

[...] Nimic pe calea spirituală nu este mai salutar, mai important și mai absolut decât renunțarea completă la „eu”. Și, în general, oamenii nu se tem de nimic mai mult decât de a practica această renunțare la sine. În această dură realitate a vieții, automenținerea curge atât de mult în sângele omului, încât, chiar fiind pe calea spirituală, el vrea să-și afirme eul (care, fiind din această natură, este efemer).

În cazul în care cititorul acestor pagini are o frică atât de firească și dorește să-și lase eul să se bucure de lumina spirituală a soarelui, să înțeleagă atunci că la adevăratul sine – adevărata personalitate – adevăratul Om – nu se poate renunța niciodată, chiar dacă omul ar vrea să facă asta! Găsirea adevăratului sine este chiar esența!

Eul naturii trebuie dizolvat în procesul schimbării fundamentale. Dacă elevul reușește să realizeze această dizolvare, ceva din adevărata libertate va începe să strălucească ca o lumină în sistemul microcosmosului său. Elevul traversează apoi portalul schimbării fundamentale.”

Așadar, procesul descris în cartea Dei Gloria Intacta este același cu cel descris de Pavel, proces pe care el l-a numit „a muri zilnic”. Această „moarte de zi cu zi” este un proces în care se renunță în mod conștient la iluziile eului și la abordarea automenținerii vieții. Dacă o persoană înțelege că autoconservarea îl leagă de pământ, va experimenta această „moarte

Călătoria interioară – Partea a 5 a: Întoarcerea fundamentală

zilnică” ca o necesitate și va ajuta pe calea eliberării sale. Aceasta este inversarea fundamentală.

În cartea Dei Gloria Intacta se mai spune:

„Moartea zilnică semnifică dezagregarea progresivă a conștiinței biologice, distrugerea a tot ceea ce contribuie la menținerea egoului, a tuturor dorințelor inferioare și speculative, precum și eliminarea tuturor funcțiilor animalice, iar această anihilare asigură, atunci când legile vitale sunt strict respectate, o existență care funcționează normal, atâta timp cât este necesar. Elevul trebuie să aplice această moarte, zilnic pentru a permite reînvierea aparatului vehicular celest[...].

Mulți oameni au crezut în posibilitatea învierii corpului natural, într-o stare glorificată, dar verdictul pronunțat în ceea ce privește acest corp este irevocabil: el se descompune și nu va învia niciodată.

Totuși, există un „mort” care trebuie să învie cel care de eoani, se află în noi, și anume: vehiculele celeste ale omului adevărat, cetățeanul Împărăției Cerurilor. Acest „mort” poate învia doar dacă personalitatea pământească vie este anihilată.”

Călătoria interioară – Partea a 5 a: Întoarcerea fundamentală

Acest „mort” vorbește din interiorul atomului primordial, oricui este dispus să asculte. Totul depinde dacă o persoană acceptă procesul de neutralizare și este capabilă să aducă tot ceea ce este egocentrism în el într-o stare de liniște. În acea liniște, el va deveni ca Ioan în Patmos. Centrii de putere ai firmamentului său auric se vor stinge. Un cer nou și un pământ nou vor apărea în microcosmosul său. Sinele auric și personalitatea originală, cerească, vor renaște. „Și am văzut un cer nou și un pământ nou...” Poate că acum vă puteți imagina ceva din realitatea minunată din spatele promisiunii biblice. Dar timpul și ora nu sunt cunoscute, pentru că fiecare dintre noi trebuie să aștepte „ora Domnului” în propriul său microcosmos.

Prin trezirea „mortului viu”, microcosmosul căzut și creația lui sunt depășite. Microcosmosul original este înviat și eliberat de macrocosmos. Copilul lui Dumnezeu este din nou liber.